

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องสั้นที่ใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์เรื่องสั้น 20 เรื่อง ที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อ่านเป็นหนังสือนอกเวลา การวิเคราะห์ได้วิเคราะห์คุณค่าในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านวรรณคดี ได้พิจารณาองค์ประกอบแต่ละส่วนของเรื่องสั้น ได้แก่ แนวความคิดโครงเรื่อง ลักษณะตัวละคร ฉาก ฯลฯ
2. ด้านสังคมและศาสตร์ต่าง ๆ พิจารณาถึงทัศนะของผู้แต่งเกี่ยวกับอิทธิพลทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ ที่ผู้แต่งสอดแทรกไว้ในเรื่องสั้นเรื่องนั้น ๆ
3. ด้านศิลปะการเขียน พิจารณาถึงท่วงท่าของการเขียน กลวิธีในการดำเนินเรื่อง ส่วนวนภาษา การนำองค์ประกอบแต่ละส่วนมาสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้เพื่อให้เป็นแนวทางในการอ่านหนังสือเรื่องสั้นสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อเรื่องสั้นที่กำหนดให้อ่านเป็นหนังสือนอกเวลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เรื่องสั้นที่เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 จำนวน 20 เรื่อง โดยวิเคราะห์ตามความคิดเห็นของผู้วิจัยเอง การพิจารณาได้พิจารณาคุณค่าทางด้านต่าง ๆ ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น

ตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 20 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 200 คน เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง ที่กำหนดให้อ่านเป็นหนังสือนอกเวลา แล้วนำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ เสนอผลคำตอบออกมาเป็นอัตราส่วนร้อยละเฉลี่ย (\bar{x}) และเรียงลำดับความสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. สรุปผลของการวิเคราะห์เรื่องสั้น
2. สรุปผลที่ได้จากการออกแบบสอบถาม

สรุปผลของการวิเคราะห์เรื่องสั้น จะแยกสรุปแต่ละเรื่องดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "หางแมว"

1. ในค่านววรรณคดี
 - 1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นชนิดที่แสดงลักษณะของตัวละคร (Character Story) โดยนำพฤติกรรมของตัวละคร และโครงเรื่องในการเขียนมาเป็นแนวคิด
 - 1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ เพื่อชี้ให้เห็นถึงโทษของความยากไร้ ความโลภ และความเชื่อถือนในเรื่องไสยศาสตร์
 - 1.3 เรื่องสั้นเรื่องนี้ให้ทั้งความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน และชวนให้พิจารณาวิเคราะห์ในหลายแง่มุม
2. ในค่านวศาสตร์ต่าง ๆ

2.1 ไสยศาสตร์ เช่น หมอแสงเชื่อว่าทางแวมมีอิทธิฤทธิ์สามารถบันดาลให้เกิดอะไรก็ได้

2.2 สังคมศาสตร์ เช่น ขนบธรรมเนียมในการเรียกชื่อคน

2.3 การต่างประเทศ เช่น สงครามโลกครั้งที่ 1 ที่ยุโรป

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 ผู้แต่งใช้กลวิธีการเขียนคล้ายบันทึกประจำวัน คือ เรียงลำดับตามปฏิทิน เรื่องเกิดก่อนเล่าก่อน เรื่องเกิดทีหลังเล่าทีหลังเป็นลำดับ

3.2 การบรรยายเน้นความสำคัญที่ตัวละคร ส่วนฉากเป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ขึ้น

3.3 ลักษณะตัวละครเป็นแบบบุคคล (Type) มากกว่าปัจเจกบุคคล (Individual)

3.4 มีวิธีผูกเรื่องที่น่าสนใจ ด้วยการสร้างความใคร่รู้

3.5 ส่วนที่ใช้ในการบรรยาย ใช้ภาษาตามที่พูดกันในชีวิตประจำวันในสมัยรัชกาลที่ 6

3.6 ผู้แต่งใช้ภาษาเฉพาะของตนเอง และใช้ทำนองเขียนเรื่องสั้นที่ได้รับอิทธิพลจากยุโรป

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "เท็ดเพาะ"

1. ในด้านวรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นประเภทสร้างอารมณ์ขัน (Humour)

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้ผู้อ่านได้มองเห็นความสำคัญของการพูด การฟัง ว่ามีประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไร

1.3 เป็นเรื่องสั้นที่ให้ทั้งความบันเทิงและข้อคิดด้วย

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ ความรู้ทางด้านวาทวิทยาที่ผู้แต่งใช้เป็นแกนของเรื่อง เช่น

- 2.1 เป็นเรื่องสั้นที่แสดงถึงผลเสียของการใช้คำพูดที่ไม่ชัดเจน
- 2.2 เป็นเรื่องที่สอนให้เป็นคนที่มีความรอบคอบ มีวิจารณญาณทั้งการฟัง

และการพูด

3. ในค่านิยมการเขียน

- 3.1 ผู้แต่งใช้กลวิธีในการเขียน ด้วยการสร้างปมยุ่งยากให้เกิดขึ้น คือ ความกลัวตายด้วยพิษเห็ด
- 3.2 การบรรยายเน้นที่พฤติกรรมของตัวละครมากกว่าฉาก
- 3.3 ผู้แต่งมีกลวิธีในการสร้างตัวละครให้มีชีวิตชีวา และมีลักษณะเด่นเป็นพิเศษในลักษณะนิสัย เพื่อให้ผู้อ่านจำได้ง่าย
- 3.4 การดำเนินเรื่องใช้บทเจรจาโดยตลอด มีลักษณะคล้ายบทละคร
- 3.5 ลักษณะของตัวละครเป็นแบบบุคคล (Type) มากกว่าเป็นปัจเจกบุคคล (Individual)
- 3.6 ส่วนวนภาษาที่ใช้ในบทเจรจาของตัวละคร เป็นภาษาที่เรียบง่ายใช้ประโยคสั้น ให้ความหมายชัดเจน
- 3.7 ผู้แต่งใช้ส่วนวนภาษาในการสร้างอารมณ์ขัน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "ตึกกรอสส์"

1. ในค่านิยมวรรณคดี

- 1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นชนิดแสดงความคิดเห็น (Theme Story) ผู้แต่งได้นำประสบการณ์และความรู้ทางวิชาแพทย์ วิชาจิตวิทยา มาผสมผสานเข้ากับจินตนาการมาเป็นแนวคิดและโครงเรื่องของเรื่องสั้นเรื่องนี้
- 1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในเรื่องนี้ คือ ความสำเร็จในจิตใจของตัวละคร
- 1.3 ตัวละครเรื่องนี้ ผู้แต่งสร้างตัวละครได้เหมือนจริง
- 1.4 คุณค่าที่เห็นได้ชัดในเรื่องนี้ คือ คุณค่าทางค่านิยมสะท้อนอารยธรรม มนุษยธรรม เป็นเรื่องสั้นที่ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะท้อนใจหลายด้านทั้งทางค่านิยม เศรษฐกิจ รัก ผิดหวัง เสียใจ และสลดใจ ฯลฯ

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

2.1 จิตวิทยา

2.2 ศัพท์เฉพาะ

2.3 แพทยศาสตร์

2.4 วัฒนธรรม เช่น ประเพณีการรับน้องใหม่

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 ผู้แต่งใช้กลวิธีการเขียนแบบเล่าเรื่องย้อนต้น ซึ่งเรื่องอาจเกิดขึ้นในตอนใดของเรื่องก็ได้ เช่น เปิดเรื่องโดยย้อนกลับไปสู่เรื่องในอดีต แล้วหวนกลับมาเล่าเรื่องในชีวิตปัจจุบัน เป็นการเล่าสลับไปมา

3.2 ผู้แต่งใช้ประสบการณ์ของตนเองกับความรู้สึกนึกคิดของวิทยาเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง

3.3 ตัวละครมีลักษณะเป็นปัจเจกบุคคล (Individual) มากกว่าเป็นแบบบุคคล (Type)

3.4 การใช้ฉากสร้างบรรยากาศ ทำให้เกิดความเคร่งขรึม จริงจัง เหมือนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริง ๆ

3.5 ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาที่ให้อารมณ์และความรู้สึกแก่ผู้อ่าน

3.6 บทบาทของตัวละครเอกแสดงความจริงเชิงจิตวิทยา ของผู้ที่ไม่เคยประสบในสิ่งที่ไม่เคยคาดหวังมาก่อน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "ก่อนแต่งงาน"

1. ในด้านวรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นประเภทแสดงความคิดเห็น (Theme Story)

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้คนไทยได้มองเห็นขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่าง ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่จำเป็นนัก เช่น การมีเงินสินสอด

1.3 เรื่องสั้นเรื่องนี้ให้ทั้งความบันเทิง และข้อคิดแก่ผู้อ่านอีกด้วย

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นความรู้ทางค่านิยมและวัฒนธรรมไทย ที่ผู้แต่งนำมาสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง มีดังต่อไปนี้

2.1 ขนบธรรมเนียมประเพณีในการแต่งงาน ต้องมีเงินสินสอด

2.2 ค่านิยมของคนไทย ที่ยกย่องเงิน

3. ในค่านิยมและการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีกลวิธีการแต่งคือ การพรรณนาฉาก การสร้างตัวละคร การสร้างบทเจรจาของตัวละคร การบรรยายให้เข้าถึงอารมณ์และบรรยากาศของเรื่อง นับเป็นตัวอย่างของเรื่องสั้นที่ดี

3.2 ผู้แต่งสามารถพรรณนาฉากให้เห็นได้ชัดเจน ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของฉากว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวละคร และมีส่วนช่วยเสริมให้เห็นอุปนิสัยของตัวละครชัดเจน

3.3 คำพูดของตัวละครให้ชอคิดในแง่ต่าง ๆ

3.4 ส่วนขยายการบรรยายบางตอน ใช้ภาษาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกสอดแทรกในน้ำเสียง (Tone) ของผู้เล่าด้วย

3.5 การใช้สำนวนภาษาของผู้แต่ง เป็นสำนวนที่เรียบ นุ่มนวล แต่แฝงความคิดไว้อย่างลึกซึ้ง

3.6 การบรรยายเน้นความสำคัญที่ตัวละคร ส่วนฉากเป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้เนื้อเรื่องมีรูปแบบสมจริงขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "นามนี้ไม่เป็นข่าว"

1. ในค่านิยมคคี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นชนิดผจญภัย (Adventure Story) ที่ผู้แต่งนำเอาประสบการณ์มาเป็นแนวคิด และโครงเรื่องในการเขียน

1.2 จุดมุ่งหมายเบื้องต้นของผู้แต่งในการแต่งเรื่องสั้นเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าคนคือพระยอมคุมครอง จุดมุ่งหมายอื่น ๆ รองลงมาก็คือ เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมไทยที่มักจะซ้ำเติมผู้กระทำผิด และเพื่อให้เห็นถึงสังคมตำรวจ มักจะประณาม

ผู้คงทว่าเป็นคนผิด โดยที่ศาลยังมีคดีพิกษา

1.3 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ ผู้แต่งวางคือนี่มีลักษณะของคนจริง ลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่องนี้ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเหตุการณ์

1.4 ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ เป็นฉากในป่าสูงแห่งหนึ่ง ผู้แต่งเขียนขึ้นจากประสบการณ์ เพื่อให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ มีหลายประการ เช่น

2.1 วนศาสตร์ เช่น การเดินป่า และลักษณะของป่า

2.2 นิติศาสตร์ เช่น สภาพของผู้คงทาสั่งซึ่งต้องถูกจำกัดเสรีภาพหรือชั้นตอนในการสอบสวน

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีกลวิธีการแต่งคี่ทั้งในค่านเนื้อเรื่อง โครงเรื่อง การบรรยายฉาก การสร้างตัวละคร การสร้างบทเจรจา และค่านรูปแบบที่เป็นตัวอย่างของเรื่องสั้นขนาดยาว

3.2 ผู้แต่งพรรณนาฉากให้เห็นได้ชัดเจน ฉากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวละคร และมีส่วนส่งเสริมให้เห็นอุปนิสัยของตัวละครเด่นชัดขึ้น

3.3 ตัวละครในเรื่องนี้ มีทั้งตัวละครที่สำคัญและตัวละครรอง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การสร้างลักษณะนิสัยตัวละคร ผู้แต่งใช้วิธีบรรยายโดยตรงและโดยทางอ้อม คือบรรยายการกระทำของตัวละครโดยให้บทเจรจาให้แสดงถึงอุปนิสัยของตัวละครได้ชัดเจน ผู้แต่งสามารถทำให้ผู้อ่านมองเห็นการเปลี่ยนแปลงทางกายและอุปนิสัยของตัวละคร เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีเหตุผลเพียงพอ

3.4 การสร้างบทเจรจาเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวละครทุกคน บทเจรจาแสดงถึงลักษณะนิสัยของตัวละคร ส่วนบทเจรจาของตัวละครจะแตกต่างจากส่วนในการบรรยายเรื่องอย่างชัดเจน และผู้แต่งสามารถใช้บทเจรจาในการดำเนินเรื่อง ทำให้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปได้ด้วย

3.5 ส่วนวาทภาษาที่ใช้ในเรื่องมีคี่หลายตอน เช่น ส่วนวาทภาษาที่แสดง ความรักการเกี้ยวพาราสี การวางอำนาจ ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีสำนวนการพรรณนาและ บรรยายที่คี่อีกหลายตอน

สรุปผลจากการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "สีดา"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นชนิดผูกเรื่อง (Plot Story) คือมีเค้าเรื่องซับซ้อน น่าสนใจ และจบลงในลักษณะที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้ผู้อ่านได้มองเห็นและ เข้าใจว่าถ้าใครมีความอาฆาตพยาบาท สามารถจะทำความผิดได้

1.3 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ จัดเป็นตัวละครประเภทเลียนแบบชีวิต จริง (Realistic)

1.4 ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ เป็นฉากของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้แต่งเขียน ขึ้นตามประสบการณ์ และมีความใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด

2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

2.1 ประวัติศาสตร์ เช่น ประวัติความเป็นมาของหนังใหญ่ ลักษณะตัว หนังใหญ่ ฯลฯ

2.2 ไสยศาสตร์ เช่น การสลักตัวหนังใหญ่น่าจะให้สังข์ต้องมีหนังหรือ กระดูกของคนมาประจุไว้ที่หน้าของตัวหนังแต่ละตัว

3. ในค่านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีส่วนคี่มากทั้งในค่านศิลปะการแต่ง ตัวละคร การคำ เน้นเรื่อง ฯลฯ ทำให้เหมาะสมไม่ยึดเยื้อ

3.2 การบรรยายเน้นที่ตัวละครมากกว่าฉาก

3.3 ส่วนวาทภาษาที่ใช้ในการบรรยายใช้ภาษาตามที่พูดกันในชีวิตจริงไม่ได้ เรียบเรียงซัดเกล้าส่วนนวนานัก

3.4 การบรรยายความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ผู้แต่งให้ตัวละครประสบ เหตุการณ์แล้วแสดงปฏิกิริยา ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด โดยทางคำพูด การกระทำ หรือพฤติกรรมเป็นส่วนใหญ่

3.5 จำนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยายกับการสนทนาของตัวละครมีความ แตกต่างกัน

3.6 จำนวนภาษาที่มีหลายตอน เช่น บทเจรจาที่แสดงถึงอารมณ์เสียใจ เสียหาย การกล่าวชมความงาม ฯลฯ

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "กลับบ้าน"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นประเภทเลียนแบบชีวิตจริง (Realistic) ที่ผู้แต่ง นำเอาประสบการณ์มาใช้เป็นแนวคิด และโครงเรื่องในการเขียน

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในเรื่องนี้ คือ การเลียนแบบชีวิตจริงในแนว จิตวิทยาของเด็กที่มีความรักและต้องการแม่ แม่จะรู้สึกว่ามีแม่ไม่มีความยุติธรรมลูกก็ยัง รักแม่อยู่เสมอ

1.3 เป็นเรื่องเศร้าสะเทือนใจ

2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องนี้ คือ จิตวิทยา ซึ่งเป็นแกนสำคัญของ การดำเนินเรื่อง เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงภาพของเด็กวัย 14 ปี ที่ต้องการความรักความ อบอุ่นจากมารดา

3. ในค่านศิลปะการเขียน

3.1 ผู้แต่งใช้กลวิธีที่เล่าเรื่อง แบบที่เรียกว่า Omniscient คือ ผู้แต่ง รู้เห็นเหตุการณ์โดยตลอด

3.2 การดำเนินเรื่อง ใช้วิธีผูกปมและคลี่คลายลงโดยลำดับ

3.3 ผู้แต่งจบเรื่องโดยทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านคิดเอาเอง

3.4 ลักษณะตัวละครเป็นแบบบุคคล (Type) มากกว่า บั๊จเจกบุคคล (Individual)

3.5 ส่วนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยายเรื่อง ผู้แปลมีความสามารถในด้านการแปลเป็นอย่างยิ่ง คือสามารถทำให้เป็นส่วนวนไทยแท้ ทำให้เรื่องง่ายขึ้น

3.6 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ มีทั้งประเภทที่เป็นตัวละครเอกและตัวละครรอง การสร้างลักษณะนิสัยตัวละคร ผู้แต่งใช้วิธีบรรยายโดยตรง และโดยทางอ้อมคือใช้บทเจรจาของตัวละครให้แสดงอุปนิสัยของตัวละครได้ชัดเจน

3.7 การสร้างบทเจรจาเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวละครทุกคน บทเจรจาแสดงถึงลักษณะนิสัยของตัวละคร ส่วนวนการพูดของตัวละครแตกต่างจากส่วนวนการเล่าเรื่องอย่างชัดเจน นอกจากนั้นไม่มีส่วนวนของผู้แต่งปะปนอยู่ในบทเจรจาของตัวละครเลย

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "ศิลปินกลองยี่เก"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 เป็นเรื่องสั้นประเภทขบขัน และยั่วล้อสังคม

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ คือ ความเกรงอกเกรงใจซึ่งกันและกัน

1.3 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ ผู้แต่งวาดให้มีลักษณะของคนจริง ๆ แต่เป็นลักษณะของคนจริงในเรื่องสั้นประเภทขบขัน หรือทสนิยาย ผู้อ่านจึงควรใช้หลักของเรื่องสั้นประเภทขบขันพิจารณาตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ เช่น การพิจารณา "พ้อโกสินทร์" ซึ่งเป็นตัวเอกของเรื่อง ต้องพิจารณาว่าผู้แต่งต้องการให้ "พ้อโกสินทร์" เป็นบุคคลประเภทใด มีบุคลิกภาพและนิสัยอย่างไร ผู้แต่งได้สร้างพฤติกรรมไว้สอดคล้องกับลักษณะนิสัยที่ผู้แต่งวาดขึ้นหรือไม่ ในเรื่องนี้ผู้แต่งให้บทบาทของ "พ้อโกสินทร์" เป็นคนตลกเองในขณะเดียว ชอบแต่งตัวสวยงาม และมีอุปนิสัยไม่กระตือรือร้นในการทำงาน เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องล้วนแต่สนับสนุนให้เห็นภาพดังกล่าวได้ชัดเจน นับว่าผู้แต่งสร้างบุคลิกภาพของตัวละครได้สำเร็จ ทำให้สมบทบาทของตัวละคร และทำให้ผู้อ่านเห็นคล้อยตามได้

1.4 คุณค่าที่เห็นได้ชัดในเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือคุณค่าทางค่านิยมและอารมณ์ขัน

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นความรู้ทางสังคมที่ผู้แต่งนำมาสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง มีดังต่อไปนี้

2.1 สภาพสังคมของชาวทองแดง

2.2 ประเพณีการแต่งงานของชาวจีน ที่นิยมให้ลูกหลานแต่งงานในพวก

เดียวกัน

2.3 กิจการสาธารณูปโภค

2.4 กิจการไฟฟ้าของรัฐบาล

2.5 เศรษฐกิจ เช่น ค่าครองชีพในสมัย พ.ศ. 2494 นั้นยังต่ำมาก

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 การเล่าเรื่องของผู้แต่งเป็นการเล่าอย่างตรงไปตรงมา

3.2 การดำเนินเรื่องกระชับ ให้อารมณ์สนุกสนานและความขบขัน

3.3 ผู้แต่งจบเรื่องแบบหวานชื่น (Happy Ending) โดยให้ตัวละคร

สำคัญมีความเข้าใจต่อกัน

3.4 ผู้แต่งสามารถพรรณนาจากให้เห็นได้ชัดเจน ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของฉากเป็นไปตามกาลเวลา ฉากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวละคร และมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละครเด่นชัดขึ้น

3.5 ส่วนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยาย และในบทเจรจาของตัวละครใช้ภาษาที่หูคนกันในชีวิตจริง เป็นส่วนวนภาษาที่ให้อารมณ์ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของผู้แต่ง

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "พี่สาว"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 เป็นเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในประเภทโศกนาฏกรรม

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ คือต้องการให้มีการประนีประนอม

กันในเรื่องความขัดแย้งทั้งหลาย

1.3 ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ เป็นฉากหมู่บ้านแห่งหนึ่งในประเทศอินเดีย ผู้แต่งเขียนขึ้นตามประสบการณ์ ทำให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ มีหลายประการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ภาษาศาสตร์ เช่น ภาษาเบงกอลี

2.2 สังคมและวัฒนธรรมของชาวอินเดีย เช่น

2.2.1 ชนบประเพณีของชาวอินดูที่มีวันการศากา

2.2.2 การถือเครื่องรางของขลัง

2.2.3 ความเชื่อที่ว่าสตรีผู้เป็นภรรยาจะต้องอุทิศตนทั้งกายและใจ

ให้เป็นผู้เป็นสามีทั้งหมด

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีกลวิธีการแต่งดี การบรรยายฉาก ตัวละคร การให้บทเจรจาของตัวละครทำได้เหมาะสม และประณีต นับว่าเป็นตัวอย่างของเรื่องสั้นชนิดแปลได้เป็นอย่างดี

3.2 ผู้แต่งพรรณนาฉากได้อย่างชัดเจน

3.3 ลักษณะตัวละครเป็นแบบบุคคล (Type) มากกว่าเป็นปัจเจกบุคคล

(Individual)

3.4 ส่วนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยายกับบทเจรจาของตัวละครมีความแตกต่างกัน เป็นส่วนวนภาษาที่คมคาย ให้ความคิดและความรู้สึกแก่ผู้อ่านได้ดี

3.5 ผู้แต่งสร้างบทเจรจาได้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวละครทุกคนและยังใช้บทเจรจาช่วยในการดำเนินเรื่องอีกด้วย

3.6 ผู้แต่งจบเรื่องอย่างยั่วผู้ให้อ่านคิด เป็นกลวิธีการปิดเรื่องที่แสดงความสามารถของผู้อ่านได้อย่างดีที่สุดใน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "พรานช้าง"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นประเภทสร้างอารมณ์ขัน

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ เพื่อแสดงอารมณ์ขัน และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน

1.3 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ ผู้แต่งวาดลักษณะตัวละครไม่เหมือนกับนักเขียนคนอื่น ๆ เพราะเป็นตัวละครแบบคงที่ตลอดกาล ไม่ว่าจะอยู่ในเรื่องสั้นเรื่องใด

2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้จากเรื่องสั้นเรื่องนี้ ดังเช่น

2.1 ไสยศาสตร์ เช่น ความเชื่อเรื่องเวทมนต์ต้องมีความศรัทธา

2.2 นิเวศน์วิทยา หรือภาวะสิ่งแวดล้อม เช่น การทำลายป่า

3. ในค่านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีความคติเค้นในเรื่องลักษณะตัวละคร และการใช้ภาษาที่ให้อารมณ์ขัน

3.2 การบรรยายเน้นความสำคัญที่ตัวละคร มากกว่าฉาก ฉากเป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้เรื่องมีลักษณะสมจริงขึ้น

3.3 ผู้แต่งใช้กลวิธีการเขียนคล้ายบันทึกประจำวัน คือ เรียงลำดับตามปฏิทิน แต่ไม่ไ้ระบุวันและเวลาที่แน่นอน

3.4 ผู้แต่งมีความสามารถวาดลักษณะตัวละครได้ดี เมื่อเอ่ยชื่อคนใดจะเกิดจินตภาพได้ดี

3.5 ส่วนวนภาษาของผู้แต่งเป็นลักษณะเฉพาะตัว เป็นส่วนวนภาษาในอารมณ์ขัน ทั้งในค่านการบรรยายเรื่อง และบทเจรจาของตัวละคร

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "อรุณรุ่งที่หินกอง"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสั้นชนิดบรรยากาศ (Atmosphere Story) เพราะผู้แต่งใช้บรรยากาศตลอดเรื่อง

1.2 จุดมุ่งหมายของเรื่องนี้ คือ มุ่งจะเปิดเผยถึงวิชาจิตวิทยาในแง่ที่ว่ามนุษย์จะมีสติวิปลาสได้ถ้ามีสิ่งกระทบอารมณ์อย่างรุนแรง

1.3 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ เป็นตัวละครแบบอิสระที่มีชีวิตไม่เหมือนคนอื่น ๆ

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ ตัวอย่างเช่น

2.1 จิตวิทยา

2.2 สถิติศาสตร์ เช่น การคลอคลุมของชาวชนบทมักเคยชินกับการทำคลอดโดยหมอตำแยมากกว่านางผดุงครรภ์

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 การเล่าเรื่อง ผู้ประพันธ์เป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุคคลที่สามที่รู้เห็นเหตุการณ์

3.2 การดำเนินเรื่อง เปิดเรื่องโดยการนำสถานการณ์เหตุร้าย

(Disaster)

3.3 การบรรยายฉากและบรรยากาศมีลักษณะสมจริง ทำให้ผู้อ่านตื่นเต้น

3.4 การใช้สำนวนภาษา ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาในการบรรยายเรื่องแตกต่างจากสำนวนภาษาในบทเจรจาของตัวละครอย่างชัดเจน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "การประชุมย่อยที่กกม่วง"

1. ในด้านวรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นชนิดผูกเรื่อง (Plot Story) หรือเรื่องสั้นผจญภัย (Adventure Story) เพราะมีโครงเรื่องตื่นเต้น

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนภาพชีวิตตำรวจชนวนายหนึ่ง

ที่ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคีและมีระเบียบวินัย

1.3 ตัวละครส่วนใหญ่ในเรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นบุคคลที่มีตัวตนจริง ๆ

1.4 ฉากส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สมจริง

2. ในด้านศาสตร์ต่าง

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นความรู้ทางธรรมชาติ สังคมและชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ภูมิศาสตร์ เช่น ลักษณะภูมิประเทศของหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี

2.2 สถาปัตยกรรมศาสตร์ เช่น ลักษณะการสร้างบ้านในชนบท

2.3 วนศาสตร์ เช่น สภาพป่าจะเปลี่ยนไปตามฤดูกาล

2.4 ยุทธศาสตร์ เช่น ลักษณะการตั้งรับ การใช้สงครามจิตวิทยา เป็นต้น

2.5 สังคมศาสตร์ เช่น สภาพชีวิตตำรวจภูธร ลักษณะตำรวจ ฯลฯ

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริง

3.2 บรรยายฉากภูมิประเทศได้ชัดเจน

3.3 ลักษณะนิสัยตัวละครจำลองจากชีวิตจริง

3.4 กลวิธีในการดำเนินเรื่องชวนให้อ่านตื่นเต้นและน่าติดตาม

3.5 จำนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยาย ผู้แต่งบรรยายได้อย่างละเอียด สามารถสร้างมโนภาพ ให้เกิดแกผู้อ่านได้

3.6 จำนวนภาษาในบทเจรจาของตัวละคร ใช้ภาษาตามที่พูดกันในชีวิตจริง เป็นคำพูดที่ง่าย เหมาะสมกับฐานะของตัวละคร

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "เชือกชาค่า"

1. ในด้านวรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นที่เขียนแบบธรรมชาตินิยม (Naturalism)

1.2 จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพชีวิตของชาวชนบทที่ยากจน

1.3 โครงเรื่องและเนื้อเรื่องสะท้อนลักษณะและปัญหาของสังคม มีความสมจริง ชวนให้ติดตามอ่านต่อไปจนจบ

1.4 ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ ใช้นิทานที่เป็นจริง คือคุณค่าทางด้านความสะท้อนอารมณ์เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะท้อนใจ

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นความรู้ทางด้านสังคม ที่ผู้แต่งนำมาสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง มีดังต่อไปนี้

2.1 ภูมิศาสตร์ เช่น สภาพภูมิประเทศทางภาคอีสานที่มีแต่ความแห้งแล้ง

2.2 รัฐศาสตร์ด้านการปกครอง โดยเน้นการทำงานของข้าราชการ

2.3 เศรษฐศาสตร์ เช่น ปัญหาความยากจนของชาวชนบท

2.4 สังคมวิทยา เช่น ความเชื่อในการรักษาคนที่ถูกงูกัดด้วยวิธีโบราณ ความเป็นอยู่ของชาวอีสานที่มีแต่ความอดอยาก

3. ในด้านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีความดีเด่นในด้านโครงสร้าง แนวคิด การพรรณนาฉาก การสร้างตัวละคร การสร้างบทเจรจา การบรรยายให้เข้าถึงอารมณ์และบรรยากาศของเรื่อง

3.2 ผู้แต่งสามารถพรรณนาฉากให้เห็นได้ชัดเจน ฉากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวละคร และมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เห็นอุปนิสัยของตัวละครชัดเจน

3.3 ลักษณะตัวละครเป็นแบบบุคคล (Type) มากกว่าปัจเจกบุคคล (Individual)

3.4 กลวิธีการสร้างตัวละคร ผู้แต่งใช้เทคนิคในการสร้างตัวละครแบบเน้น ไม่ได้ให้รายละเอียดแก่ผู้อ่านโดยตรง

3.5 การบรรยายฉากแสดงความสามารถในการสร้างจินตภาพของผู้แต่งเป็นอย่างดี

3.6 ส่วนการบรรยายบางตอนใช้ภาษาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกสอ
แทรกในน้ำเสียง (Tone) ของผู้แต่งด้วย

3.7 ผู้แต่งมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำและภาษาที่เหมาะสมกับสภาพบุคคล
เป็นสำนวนภาษาที่มีความคมคายลึกซึ้ง เห็น一斑ประชดประชัน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "นายช่างคนใหม่"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 เป็นเรื่องสั้นที่แสดงลักษณะตัวละคร (Character Story)

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยที่บก-
พร่องของคน

1.3 แนวคิดที่สำคัญของเรื่องคือ ความทะเยอทะยาน ความโอ้อวด และ
การจัดวางคนไม่เหมาะสมกับงาน

1.4 ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ เป็นฉากในเมืองแห่งหนึ่ง ในจังหวัดทาง
ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้แต่งเคยใช้ชีวิตที่นั่นในช่วงเวลาหนึ่ง

2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

2.1 จิตวิทยา เช่น คนมีปมคอยมักสร้างปมเค้นขึ้นกลบเกลื่อนปมคอยของ
ตน ดังลักษณะของมิสเตอร์นอร์แมน ตัวละครสำคัญในเรื่อง "นายช่างคนใหม่"

2.2 รัฐศาสตร์ เช่น การปกครองคนต้องรู้จักถนอมน้ำใจ รู้จักวิธีที่จะให้
ผู้ใต้บังคับบัญชารักและนับถือ

3. ในค่านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีกลวิธีการแต่งดี การพรรณนาฉาก การสร้างตัวละคร
การให้บาทเจรจาของตัวละคร ทำให้แจ่มชัด

3.2 ลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ มีความเหมาะสมแก่เนื้อ
เรื่องและโครงเรื่อง

3.3 ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาที่เรียบง่าย สั้น และสอแทรกอารมณ์ขันอีกด้วย

3.4 การบรรยายฉาก ส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สมจริง และทำให้ผู้อ่าน
เกิดมโนภาพได้

3.5 ส่วนวาทภาษาที่ใช้ในบทเจรจาของตัวละคร แสดงอุปนิสัย บุคลิก
ลักษณะและอารมณ์ของตัวละครได้ชัดเจน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "ชานาและนายห้าง"

1. ในค่านวรรณคดี

1.1 เป็นเรื่องสั้นแสดงลักษณะของตัวละคร (Character Story)

โดยให้ตัวละครเป็นจุดศูนย์กลางของเรื่อง

1.2 จุดมุ่งหมายในการเขียน เพื่อนสะท้อนภาพชาวชนบทที่ลืมนั่น เมื่อมา
อยู่ในกรุงและเขาจะหยันสังคม โดยใช้สัตว์เป็นสัญลักษณ์แทนชาวชนบท

1.3 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ จัดเป็นตัวละครประเภทสัญลักษณ์
(Symbolic Character) ผู้แต่งใช้เจ้าสำริดเป็นสัญลักษณ์แทนความลืมนั่นของชาวชนบท
ลุงคงเป็นตัวแทนของชานา ที่ไม่มีที่นาเป็นของตนเอง

1.4 เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ให้ความบันเทิงและข้อคิดแก่ผู้อ่านอีกด้วย

1.5 ฉากแสดงลักษณะสิ่งแวดล้อมของสังคมในช่วงเวลาหนึ่ง

2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่องนี้ ตัวอย่างเช่น

2.1 เศรษฐศาสตร์ เช่น ชานาในภาคกลางมักไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง
ต้องเช่านาของผู้อื่นทำ

2.2 จิตวิทยา เช่น ความลืมนั่นของคนชนบทเมื่อเข้ามาอยู่ในกรุง

3. ในค่านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีความคิดเห็นในเรื่องเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ
และสะท้อนอารมณ์ผู้อ่าน

3.2 การเล่าเรื่อง ผู้แต่งได้นำประสบการณ์จริงมาผสมกับจินตนาการ
ทำให้เนื้อเรื่องมีความสมเหตุสมผล

3.3 ผู้แต่งมีกลวิธีในการสร้างตัวละครที่แนบเนียน โดยใช้สุนัขเป็น
สัญลักษณ์ของคนี่ลืมนั่น ทำให้ตัวละครมีลักษณะสมจริง

3.4 การบรรยายเน้นความสำคัญที่ตัวละคร ส่วนฉากเป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้รูปแบบของเรื่องสั้นสมบูรณ์ขึ้น

3.5 ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่องนี้ มีทั้งประเภทที่เป็นตัวละครสำคัญและตัวละครประกอบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การสร้างลักษณะนิสัยตัวละคร ผู้แต่งใช้ทั้งวิธีบรรยายโดยตรง และโดยอ้อม คือบรรยายพฤติกรรมของตัวละคร บรรยายความคิดเห็น และสร้างบทเจรจาให้แสดงถึงอุปนิสัยของตัวละครได้ชัดเจน ผู้แต่งสามารถทำให้ผู้อ่านมองเห็นการเปลี่ยนแปลง บุคลิกลักษณะและอุปนิสัยของตัวละครเป็นไปตามเหตุการณ์ในเรื่อง

3.6 การสร้างบทเจรจาเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวละครทุกตัว ผู้แต่งสามารถใช้บทเจรจาช่วยในการดำเนินเรื่อง

3.7 ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาเหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์และตัวละครได้

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "ข้าวเอ๋ยข้าวโพด"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นที่แสดงลักษณะของตัวละคร (Character Story)

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในเรื่องนี้ เพื่อแสดงแนวคิดและปรัชญาที่มีต่อสังคมเกี่ยวกับบุญคุณของบิดามารดา

1.3 โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริง มีการคลี่คลายเหตุการณ์ไปตามลำดับ

1.4 คุณค่าที่เห็นได้ชัดในเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ คุณค่าทางด้านสะท้อนอารมณ์และปรัชญาชีวิตที่ว่า "แม่สามารถเลี้ยงลูกได้ แต่ลูกไม่สามารถเลี้ยงแม่ได้"

2. ในค่านวศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่องนี้ ดังเช่น

2.1 ปรัชญาชีวิต

2.2 เศรษฐกิจ เช่น ข้าวของมีราคาแพงขึ้น

2.3 สังคมศาสตร์ เช่น สังคมไทยมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

2.4 คือธรรมเนียมจรรยา เช่น การปฏิบัติตนกับคนแก่

3. ในค่านิยมและการเขียน

3.1 ผู้แต่งใช้กลวิธีในการดำเนินเรื่องคล้ายกับการบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน แต่ได้กำหนดเหตุการณ์และเรียงลำดับไว้อย่างแนบเนียนกว่า

3.2 การบรรยายเน้นความสำคัญที่ตัวละคร ฉากเป็นเพียงองค์ประกอบเท่านั้น

3.3 ส่วนภาษาที่ใช้ในการบรรยายและบทเจรจาของตัวละคร ใช้ภาษาที่ทุกคนในชีวิตประจำวัน ไม่ได้ขัดเกลาส่วนมากนัก

3.4 การสร้างบทเจรจาเหมาะสมกับบุคลิกภาพ และอุปนิสัยของตัวละครทุกคน ผู้แต่งใช้บทเจรจาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการดำเนินเรื่อง

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "เด็กที่ครูไม่ต้องการ"

1. ในค่านิยมคตินิยม

1.1 เป็นเรื่องสั้นชนิดแสดงลักษณะของตัวละคร (Character Story)

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในการเขียนเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพของเด็กที่ใคร ๆ กลัวไม่คบหาไมตรี แต่ยังมีคุณค่าหลงเหลืออยู่ คือความกตัญญู

1.3 ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ เป็นฉากภายในโรงเรียน ซึ่งผู้แต่งเขียนขึ้นจากประสบการณ์ของตนเอง

1.4 โครงเรื่องและเนื้อเรื่องสะท้อนลักษณะและปัญหาของสังคม

1.5 คุณค่าที่เห็นได้ชัดในเรื่องสั้นนี้ คือ คุณค่าในเชิงจริยธรรม

2. ในด้านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้จากการอ่านเรื่องสั้นเรื่องนี้ ดังเช่น

2.1 จริยศาสตร์ เช่น ความกตัญญู มีมนุษยธรรม

2.2 จิตวิทยาพัฒนาการ เช่น ลักษณะนิสัยของคนที่มีความเกรง เพราะขาดคนเอาใจใส่ดูแล แต่มีความกตัญญู

3. ในค่านิยมและการเขียน

- 3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีกลวิธีการเขียนที่ดี แนวคิดให้คุณค่าแก่ผู้อ่าน การสร้างตัวละคร การสร้างบทเจรจา ฯลฯ ผู้แต่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน
- 3.2 โครงเรื่องและเนื้อ เรื่องชวนให้อ่านต่อไปจนจบ
- 3.3 ผู้แต่งมีความสามารถในการบรรยายอากัปกริยาของตัวละครให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจน
- 3.4 การดำเนินเรื่องไปเป็นตามลำดับขั้น ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบ
- 3.5 ผู้แต่งมีวิธีเขียนที่เป็นลักษณะของตนเองโดยเฉพาะ เขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ได้เห็นมาด้วยตนเอง
- 3.6 ส่วนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยายเรื่อง และในบทเจรจาของตัวละคร เป็นส่วนวนภาษาที่ง่าย สั้น และกระชับความได้ดี

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "เจ้าหมอ"

1. ในค่านวรรณคดี
 - 1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นประเภทแสดงความคิดเห็น (Theme Story)
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในการเขียนเรื่องนี้ เพื่อสอนให้เห็นคนมีเหตุผล รู้จักใช้อำนาจให้อยู่ในขอบเขต
 - 1.3 คุณค่าที่เห็นได้ชัดในเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ ข้อคิดเชิงธรรมะ
 - 1.4 เป็นบันเทิงคดีที่ให้ความเพลิดเพลิน และสาระประโยชน์
2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

ความรู้ที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องสั้นเรื่องนี้ สรุปเป็นประการสำคัญ ได้ดังนี้

 - 2.1 ปรัชญา เช่น คำสอนทางพุทธศาสนา พุทธโอวาท ฯลฯ
 - 2.2 ภาษาศาสตร์ เช่น คำศัพท์ทางพุทธศาสนา
 - 2.3 จริยศาสตร์ เช่น
 - 2.3.1 ความประพฤติของพระในปัจจุบัน
 - 2.3.2 ลักษณะและความประพฤติของคนในสังคมปัจจุบัน
 - 2.3.3 การปฏิบัติตนตามพุทธโอวาทจะทำให้เจริญ

2.4 รัฐศาสตร์ เช่น การใช้อำนาจหน้าที่อย่างมีขอบเขต

2.5 ศิลกรรม

2.6 ศาสนา

3. ในค่านิยมและการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีความดีเด่นในค่านิยมเรื่องที่ทำให้ข้อคิดเชิงธรรมะ

3.2 ผู้แต่งมีวิธีสอดแทรกหลักธรรมคำสอนลงไปในเรื่องได้อย่าง

แนบเนียน

3.3 การสร้างตัวละคร ผู้แต่งอาศัยบุคลิกลักษณะของบุคคลที่เคยรู้จักมาเป็นแนวในการวาดลักษณะนิสัย

3.4 ผู้แต่งใช้เทคนิคการสร้างตัวละคร ประเภทให้มีความสำคัญแก่ตัวละครในเรื่องจะดำเนินไปตามลักษณะนิสัยของตัวละคร

3.5 ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาในการบรรยายเรื่อง และบทเจรจาทำนองเชิงสั่งสอน สำนวนภาษามีความชัดเจน คมคาย และให้ความหมายลึกซึ้ง

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "ปลอยแมว"

1. ในค่านิยมที่ดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นที่แสดงแนวคิด (Theme Story)

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในการเขียนเรื่องสั้นเรื่องนี้ เพื่อแสดงให้เห็น

ถึงกฎแห่งกรรมและสัญชาตญาณของสัตว์

1.3 เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทำให้ความเพลิดเพลินและให้ข้อคิดอีกด้วย

1.4 โครงเรื่องและเนื้อเรื่องชวนให้เกิดความสนใจ

2. ในค่านิยมการเขียน

2.1 วิทยาศาสตร์ค่านิยมชีวิตวิทยา เช่น เรื่องสัญชาตญาณของสัตว์

2.2 ศิลกรรม เช่น เรื่องกฎแห่งกรรม

3. ในค่านิยมการเขียน

3.1 การดำเนินเรื่องเป็นไปตามขั้นตอน เปิดเรื่องด้วยบทเจรจาของตัวละคร

3.2 เป็นเรื่องสั้นที่มีความคิดเด่นในเรื่องแนวคิด ที่ชี้แนะให้ผู้อ่านเห็นถึงเรื่อง "กฎแห่งกรรม"

3.3 ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ประโยคสั้น และกระชับความได้ดี

3.4 ลักษณะตัวละครเป็นแบบบุคคล (Type) มากกว่าปัจเจกบุคคล (Individual)

3.5 การสร้างบทเจรจาเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวละครทุกคน บทเจรจาแสดงถึงอุปนิสัยของตัวละคร ผู้แต่งสามารถใช้บทเจรจาช่วยในการดำเนินเรื่องให้ลื่นไหลได้ดี

3.6 การบรรยายลักษณะนิสัยของตัวละคร ผู้แต่งไม่ได้บรรยายลักษณะรูปร่างของตัวละครที่เป็นมนุษย์ชัดเจน แต่เน้นให้ผู้อ่านเห็นผลที่เกิดจากการกระทำของตัวละคร

3.7 สำนวนภาษาที่ใช้ในการบรรยายเรื่อง และบทเจรจาของตัวละครใช้ภาษาตามที่พูดกันในชีวิตประจำวัน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง "บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ"

1. ในค่านววรรณคดี

1.1 จัดเป็นเรื่องสั้นชนิดผูกเรื่อง (Plot Story)

1.2 จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในเรื่องสั้นเรื่องนี้ เพื่อสะท้อนภาพของชายชราที่มีความรู้สึกผิดที่ตัวเองไร้ค่า

1.3 คุณค่าที่ตีเด่นในเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ พิเศษที่เป็นข้อคิดแก่บุคคลทั่วไป

ในสังคม

2. ในค่านศาสตร์ต่าง ๆ

2.1 ปรัชญา

2.2 กวีธรรมจรรยา

2.3 สังคมและวัฒนธรรมไทย

3. ในค่านศิลปะการเขียน

3.1 เป็นเรื่องสั้นที่มีกลวิธีการแต่งดี การบรรยายเรื่อง การบรรยายตัวละคร การสร้างตัวละคร การสร้างบทเจรจา ทำได้เหมาะสมและชัดเจน

3.2 การบรรยายเน้นความสำคัญที่ตัวละคร ส่วนฉากเป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้เนื้อเรื่องกลมกลืน

3.3 ผู้แต่งใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบกระแสจิตประหวัด (Stream of Consciousness)

3.4 ผู้แต่งใช้เทคนิคในการดำเนินเรื่องแบบใช้สัญลักษณ์

3.5 ส่วนนวนิยายที่ใช้ในการบรรยาย เป็นส่วนนวนิยายที่ง่าย สั้น กระชับ และให้ความหมายชัดเจน

3.6 ผู้แต่งพิถีพิถันในการเล่าเรื่อง การเลือกใช้ส่วนนวนิยาย การบรรยายความรู้สึกของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านได้ภาพและความรู้สึกแจ่มชัดขึ้น

สรุปผลที่ได้จากการออกแบบสอบถาม

จากการสำรวจความคิดเห็นของครู จากตัวอย่างประชากรที่เป็นครู จำนวน 20 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. วิชาในหมวดภาษาไทย ปรากฏว่าครูส่วนใหญ่ชอบสอนวิชา ท 401 (หลักภาษาการใช้ภาษา วรรณคดี) เหตุผลที่ครูส่วนใหญ่ชอบสอนภาษาไทยเพราะเห็นคุณค่าและนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ มีครูเพียงร้อยละ 15.00 ให้เหตุผลว่าไม่ชอบสอนวิชาภาษาไทยเพราะเนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

2. ในการพิจารณาหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียน ครูส่วนใหญ่ต้องการให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยแต่ละท่านของแต่ละโรงเรียน เป็นผู้พิจารณาเลือกเองตามความเหมาะสม

3. เรื่องสั้นตามที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดครายชื่อมาให้ให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอ่าน ครูคิดว่า "เรื่องตึกกรอดส์" เป็นเรื่องที่เหมาะสมให้นักเรียนโปรแกรม 1 หรือ ก วิทยาศาสตร์อ่านมากที่สุด "เรื่องข้าวเอ๋ยข้าวโพค" เป็น

เรื่องที่เหมาะให้นักเรียนโปรแกรม 2 หรือ ข ศิลป-คณิต อ่านมากที่สุด และ "เรื่อง
เห็ดเพาะ" เป็นเรื่องที่เหมาะให้นักเรียนโปรแกรม 3 หรือ ค ศิลป-ภาษา อ่านมาก
ที่สุด

4. ในการพิจารณาเลือกเรื่องสั้นให้นักเรียนอ่าน ครูส่วนใหญ่ต้องการให้ครู
ในหมวดภาษาไทยพิจารณาร่วมกัน และเหตุผลที่เลือกเรื่องสั้นให้นักเรียน ครูส่วนใหญ่
เห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน

5. ครูส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้นักเรียนอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น เป็นหนังสือ
สืออ่านนอกเวลา

6. เหตุผลที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้แนะนำแนวทางการอ่านเรื่องสั้นให้นักเรียน เพราะ
คิดว่า มีวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือแล้ว

7. ในการที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดรายชื่อเรื่องสั้นมาให้
โรงเรียนพิจารณาเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา ครูส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว มีบางส่วน
คือร้อยละ 15.00 เห็นว่าเป็นหนังสือที่ผู้อ่านได้ประโยชน์น้อย

8. ในการอ่านเรื่องสั้นที่เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา ครูสังเกตเห็นว่านักเรียน
มีความชอบ และสนใจปานกลาง

9. ในการอ่านเรื่องสั้น ครูคิดว่าประโยชน์ที่นักเรียนควรจะได้รับมากที่สุดคือ
ศีลธรรม แง่คิดและคติชีวิต

10. ในด้านวิธีสอน ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีแนะนำแนวทางการอ่านโดยพิจารณาองค์
ประกอบของเรื่องสั้น (เช่น เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฯลฯ)

11. ปัญหาในด้านการสอนอ่านหนังสือนอกเวลาที่ครูพบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่
อ่านเอง แต่ฟังผู้อื่นเล่าให้ฟัง แล้วนำมาสอบ

12. ในการอ่านเรื่องสั้น ครูคิดว่าคุณค่าทางความรู้ที่นักเรียนจะได้รับมากที่สุด
คือ ปรัชญาชีวิต

13. ในการวัดผลกรอ่านหนังสือนอกเวลา วิธีที่ครูใช้มากที่สุดคือ วัดผลจาก
การเขียนรายงานของนักเรียน

14. ทักษะที่ครู เน้นมากที่สุดในการวัดผลการอ่านหนังสือนอกเวลา คือ การวิเคราะห์และวิจารณ์โดยปากเปล่าหรือการเขียน ในแง่องค์ประกอบของเรื่องสั้น ซึ่งได้แก่ โครงเรื่อง แนวคิด ตัวละคร ฯลฯ

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนทั้งหมด จำนวน 200 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น และต้องการให้ใช้หนังสือประเภทเรื่องสั้น เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา
2. ในการพิจารณาหนังสืออ่านนอกเวลา นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเลือกอ่านเอง โดยอยู่ในความเห็นชอบของครูผู้สอนภาษาไทย
3. ในการอ่านเรื่องสั้น นักเรียนส่วนใหญ่จะอ่านเรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องสนุกและน่าสนใจเท่านั้น
4. นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 ตอบว่าชอบอ่านเรื่องสั้นที่เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา เพราะเนื้อเรื่องสั้นและใช้เวลาอ่านน้อย นักเรียนส่วนน้อยร้อยละ 13.00 ไม่ชอบอ่านเรื่องสั้นเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไม่จริง ไร้สาระ
5. นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า ได้ประโยชน์จากการอ่านเรื่องสั้นบ้าง
6. ในการอ่านเรื่องสั้นแต่ละเรื่อง นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าควรจะทำบางประวัติผู้แต่ง และจุดมุ่งหมายในการแต่ง
7. ความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้น นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจเนื้อเรื่องเพียงบางตอน
8. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องสั้นจบแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่จะนำเนื้อเรื่องมาวิพากษ์วิจารณ์กันในระหว่างเพื่อฝูง
9. นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าจำนวนเรื่องสั้นในหนังสืออ่านนอกเวลามีพอเหมาะสมแล้ว
10. นักเขียนเรื่องสั้นจากหนังสืออ่านนอกเวลาที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.)

11. เรื่องสั้นที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนมากที่สุด คือ เรื่องอรุณรุ่งที่หिनกอง
12. นักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องสั้นเรื่องตึกกรรชส์มากที่สุด
13. นามปากกาของนักเขียนเรื่องสั้นที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนมากที่สุด

คือ ป. อินทรปาลิต

14. นักเขียนที่นักเรียนส่วนใหญ่เคยพบหรือเคยรู้จักเป็นการส่วนตัว คือ
ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

15. ในการอ่านหนังสือ สิ่งที่นักเรียนสนใจมากเป็นพิเศษ คือ เนื้อเรื่อง

16. รายชื่อหนังสือของนักเขียนที่นักเรียนส่วนใหญ่เคยอ่าน คือ นิทานเวตาล
ของ น.ม.ส.

17. เรื่องสั้นที่นักเรียนส่วนใหญ่เสนอชื่อให้เข้ามาเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา คือ
เรื่องอยู่กับกิ้ง ของหยก บูรพา

สรุปผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นแต่ละเรื่อง โดยใช้ตัวอย่าง
ประชากรที่เป็นนักเรียน จำนวน 200 คน สรุปผลได้ดังนี้

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "หางแมว"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าในด้านที่ช่วยให้มองเห็นถึงความโลภของมนุษย์ที่ไม่มี
วันสิ้นสุด

2. คุณค่าทางด้านภาษาและด้านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางด้านศิลปะการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

4. ข้อคิดที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้ ก็คือ นักเรียนเห็นว่า
เป็นเรื่องไรสาระ เหลวไหลเกินความจริง ส่วนข้อคิดที่นักเรียนตรงกันก็คือเป็นเรื่องที่
ให้ความเพลิดเพลินและความขบขัน

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "เท็ดเพาะะ"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในด้านทำให้เป็นคน รอบคอบมีวิจารณญาณในการตัดสินใจและเข้าใจปัญหาต่าง ๆ

2. คุณค่าทางด้านความเพลิดเพลินในการอ่านและคุณค่าทางด้านสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าในด้านการประพันธ์ กลวิธีดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่อง ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง

4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีเนื้อเรื่องค่อนข้างเก่า และไม่สนุก ส่วนข้อคิดที่เห็นตรงกันก็คือ เป็นเรื่องที่ทำให้อารมณ์ขัน เนื้อเรื่องเข้าใจง่าย และการดำเนินเรื่องรวดเร็ว

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "ตึกกรอสส์"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากที่สุดในด้านที่แสดงถึงความมีมนุษยธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก สะท้อนภาพชีวิตนักเรียนแพทย์ สะท้อนอารมณ์ และสะท้อนใจผู้อ่าน

2. คุณค่าในด้านความรู้ทางด้านภาษา ด้านการแพทย์ อยู่ในระดับปานกลาง

3. ในด้านกลวิธีการแต่ง นักเรียนเห็นว่าผู้แต่งมีความสามารถมากในการบรรยายฉากและสถานที่ได้สมจริง และการตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่องมาก

4. ส่วนความสามารถในการดำเนินเรื่อง การบรรยายตัวละคร และสำนวนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ นักเรียนเห็นว่าการดำเนินเรื่องวกวน อ่านแล้วเข้าใจยาก และเป็นไปไม่ได้ในชีวิตจริง ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันก็คือ บรรยายเนื้อเรื่องได้สมจริง ทำให้เกิดความสงสารตัวละคร

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "ก่อนแต่งงาน"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในด้านคติในการดำเนินชีวิต ความรู้สึกกับผิดชอบของผู้ที่จะเป็นสามี การเลือกคู่ครอง

2. คุณค่าทางด้านความรู้ทางภาษา และคุณค่าทางความเพลิดเพลินในการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่า ส่วนนวนภาษาพจนานุกรม และไม่วรรณกรรม ส่วนข้อคิดเห็นตรงกันก็คือ เนื้อเรื่องให้ข้อคิดและสมควรนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "นามนี้ไม่เห็นชาว"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในค่านิยมให้เห็นถึงภาพของการต่อสู้ของผู้พลัดถิ่นจากเครื่องบินตก การต่อสู้เพื่อหาทางออกจากป่า
2. คุณค่าในค่านิยมความรู้ในเรื่องการเดินทาง และคุณค่าทางค่านิยมภาษาอยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าในค่านิยมการประพันธ์ โครงเรื่อง การบรรยายฉากและสถานที่ ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง
4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้ก็คือ นักเรียนเห็นว่า ชื่อเรื่องไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง อ่านแล้วไม่เข้าใจในการตั้งชื่อเรื่องของผู้เขียน ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ บรรยายเนื้อเรื่องได้รัดกุม การดำเนินเรื่องแปลกและชวนให้ติดตาม

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "สีดา"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในค่านิยมภาษา บทพากย์หนึ่งใหญ่ ความเชื่อเกี่ยวกับความซึ้งของไสยศาสตร์ ฯลฯ
2. คุณค่าทางค่านิยมการประพันธ์ กลวิธีในการดำเนินเรื่อง ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง
3. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่า การดำเนินเรื่องช้า ไม่น่าสนใจ ไม่มีจุดตื่นเต้นของเรื่อง ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ วิธีการเขียนชวนให้ติดตาม

3. คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่า ส่วนนวนภาษาพจนานุกรม และไม่วรรณกรรม ส่วนข้อคิดเห็นตรงกันก็คือ เนื้อเรื่องให้ข้อคิดและสมควรนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "นามนี้ไม่เห็นขาว"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในค่านิยมสะท้อนให้เห็นถึงภาพของการต่อสู้ของผู้พลัดถิ่นจากเครื่องบินตก การต่อสู้เพื่อหาทางออกจากป่า

2. คุณค่าในค่านิยมความรู้ในเรื่องการเดินทาง และคุณค่าทางค่านิยมส่วนนวนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าในค่านิยมการประพันธ์ โครงเรื่อง การบรรยายฉากและสถานที่ ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง

4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้ก็คือ นักเรียนเห็นว่า ชื่อเรื่องไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง อ่านแล้วไม่เข้าใจในการตั้งชื่อเรื่องของผู้เขียน ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ บรรยายเนื้อเรื่องได้รัดกุม การดำเนินเรื่องแปลกและชวนให้ติดตาม

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "สีดา"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในค่านิยมส่วนนวนภาษา บทพากย์หนังใหญ่ ความเชื่อเกี่ยวกับความซึ้งของไสยศาสตร์ ฯลฯ

2. คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์ กลวิธีในการดำเนินเรื่อง ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่า การดำเนินเรื่องช้า ไม่น่าสนใจ ไม่มีจุดตื่นเต้นของเรื่อง ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ วิธีการเขียนชวนให้ติดตาม

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "กลับบ้าน"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในด้านที่ให้ข้อคิดที่ว่าที่ไหนก็ไม่มีความสุขเท่าบ้านของเรา

2. คุณค่าทางด้านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางด้านสำนวนภาษาแปล และให้อารมณ์สะเทือนใจ อยู่ในระดับปานกลาง

4. คุณค่าทางคำศิลปะการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าสำนวนแปลบางตอนไม่เข้าใจ ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันก็คือ การดำเนินเรื่องรัดกุมสะเทือนใจผู้อ่าน

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "ศิลปินกลองยี่เก"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในด้านสะท้อนให้เห็นภาพชีวิตคนจนที่อยู่รวมกันอย่างอัดแอ ด้านสำนวนภาษา และด้านคติในการดำเนินชีวิต ฯลฯ

2. คุณค่าในด้านกลวิธีการประพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าไม่ได้รับประโยชน์จากเรื่องนี้เลยไม่ว่าในด้านใด ส่วนข้อคิดที่เห็นตรงกันคือ สำนวนภาษาที่ใช้ชัดเจน สมจริง ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "พี่สาว"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในด้านสะท้อนถึงความรักระหว่างพี่น้องร่วมสายโลหิต ให้ข้อคิดเรื่องชีวิตในครอบครัวโดยเฉพาะการขัดแย้งระหว่างสามีภรรยา เกี่ยวกับญาติพี่น้องของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นสาเหตุ

2. คุณค่าทางด้านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางความเพลิดเพลินและความพอใจในการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง

4. คุณค่าทางด้านศิลปะการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องเข้าใจยาก ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือเนื้อเรื่องสะท้อนใจผู้อ่าน

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "พรานช้าง"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในค่าน้ำให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานในการอ่าน
2. คุณค่าทางค่านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าทางค่านสำนวนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง
4. คุณค่าในค่านการประพันธ์ โครงเรื่อง กลวิธีในการดำเนินเรื่อง ฯลฯ

อยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องโร้สาระ ไม่ได้ให้แง่คิดและเกินความจริง ส่วนข้อคิดที่เห็นตรงกันก็คือ ให้อารมณ์ขันแกผู้อ่าน อ่านแล้วให้อารมณ์แจ่มใส ผ่อนคลายความตึงเครียด

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "อรุณรุ่งที่หินกอง"

1. เป็นเรื่องสั้นที่ให้คุณค่ามากในค่าน้ำแสดงถึงความรับผิดชอบในหน้าที่และสัญชาตญาณของความเป็นแม่

2. คุณค่าทางค่านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าทางค่านการริใช้สำนวนภาษา และให้อารมณ์สะท้อนใจแกผู้อ่าน

อยู่ในระดับปานกลาง

4. คุณค่าทางค่านการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องไม่สมจริง ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "การประชุมย่อยที่กกมวง"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในค่าน้ำแสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตตำรวจกรและลักษณะของตำรวจ

2. คุณค่าทางความรู้ต่าง ๆ และคุณค่าทางค่านิยม อยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าทางค่านิยมวิธีการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องไม่สนุก การดำเนินเรื่องไม่ชวนให้ติดตาม ส่วนข้อดีที่นักเรียนเห็นตรงกันคือเนื้อเรื่องสมจริง

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "เขียดซาตา"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในค่านิยมสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมชนบทได้อย่างชัดเจน
2. คุณค่าทางค่านิยมความรู้ต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับสังคมและมนุษย์ ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าทางค่านิยมอยู่ในระดับปานกลาง
4. คุณค่าทางค่านิยมศิลปะการประพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง
5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าผู้แต่งเน้นชีวิตคนจนเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ได้ให้ทางแก้ไวด้วย ส่วนข้อดีที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ เนื้อเรื่องสมจริง การดำเนินเรื่องรวดเร็วและกระชับ

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "นายช่างคนใหม่"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในด้านแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของชาวต่างประเทศที่เป็นคนตรงต่อเวลา
2. คุณค่าทางค่านิยมความรู้ต่าง ๆ และคุณค่าทางค่านิยมความเพลิดเพลินในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าในด้านศิลปะการประพันธ์ โครงเรื่อง แนวคิด ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง
4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องไม่สนุก ส่วนข้อดีที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ ตัวละครมีน้อยตัวทำให้จำได้ง่าย

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "ชานาและนายห้าง"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในคำให้ข้อคิดถึงคนที่อกตัญญูไม่รู้คุณผู้ที่เลี้ยงมา

2. คุณค่าทางด้านความรู้ต่าง ๆ คุณค่าทางด้านภาษา และคุณค่าทางด้านความเพลิดเพลินพอใจแก่ผู้อ่านอยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางด้านการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องไม่สนุก ไม่ชวนให้ติดตาม ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ เนื้อเรื่องให้ข้อคิดหลายประการ เช่น ความล้มเหลว การแบ่งชั้นวรรณะ

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "ข้าวเอ๋ยข้าวโพด"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในคำให้ข้อคิดที่ว่า พ่อแม่สามารถเลี้ยงลูกได้หลายคน แต่แม่คนเดียวลูกไม่สามารถเลี้ยงได้

2. คุณค่าทางด้านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางด้านสำนวนภาษา และคุณค่าในคำความเพลิดเพลินในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

4. คุณค่าในด้านการประพันธ์ กลวิธีในการดำเนินเรื่อง ตัวละคร ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าการบรรยายฉากและสถานที่ไม่ชัดเจน ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ เนื้อเรื่องสมจริงให้อารมณ์สะเทือนใจ

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "เด็กที่ครูไม่ต้องการ"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในคำสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตนักเรียนในชนบทที่ยากจน ความแตกต่างและความเหลื่อมล้ำในสังคม สภาพชีวิตของครู นักเรียน และโรงเรียนในชนบทได้ชัดเจน

2. คุณค่าทางค่านความรู้ต่าง ๆ และคุณค่าทางค่านภาษาอยู่ในระดับปานกลาง
3. ในค่านกลวิธีกาารแต่ง นักเรียนเห็นว่าผู้แต่งมีความสามารถมากในการนำความรู้และประสบการณ์มาเขียน

4. ส่วนความสามารถในการตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง การดำเนินเรื่องสมเหตุสมผล รวดเร็วฉับไว อยู่ในระดับปานกลาง

5. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องและโครงเรื่อง เป็นชนิดที่นักประพันธ์ทั้งหลายชอบเขียน ส่วนข้อคิดที่เห็นตรงกันคือ เนื้อเรื่องให้ความสะเทือนใจแก่ผู้อ่าน การดำเนินเรื่องชวนให้ติดตาม

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "เจ้าหมอ"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในค่านส่งเสริมสติปัญญาผู้อ่าน ลักษณะของคนไทยที่เชื่อถือในเรื่องกรรม เชื่อถือในเรื่องไสยศาสตร์
2. คุณค่าทางค่านสำนวนภาษา และคุณค่าทางค่านความรู้ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. คุณค่าทางค่านศิลปะการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าเนื้อเรื่องยาว การดำเนินเรื่องไม่ชวนให้ติดตาม ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ เป็นเรื่องสั้นที่ให้คุณค่าในค่านการสอนจริยธรรม

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "ปล่อยแมว"

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่าปานกลางในค่านสะท้อนให้เห็นถึงกฎแห่งกรรมในข้อ

ที่ว่าให้ทุกช่อก่แทนทุกช่อนั้นถึงตัว

2. คุณค่าทางด้านความรู้ต่าง ๆ คุณค่าทางด้านภาษา คุณค่าทางด้านความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าในด้านการประพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง
4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าการดำเนินเรื่องไม่ชวนติดตาม ส่วนข้อคิดที่เห็นตรงกันคือ เนื้อเรื่องสั้นและให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นเรื่อง "บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ"

1. เป็นเรื่องที่มีคุณค่าปานกลางในด้านสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตของชายชราที่อยู่กับความอ้างว้าง เดียวดาย และว่างเปล่า
2. คุณค่าทางด้านสำนวนภาษา คุณค่าทางด้านความรู้ต่าง ๆ และคุณค่าทางด้านให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณค่าทางด้านศิลปะการประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
4. ข้อคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่องนี้คือ นักเรียนเห็นว่าการดำเนินเรื่องช้า ไม่ทันใจ ส่วนข้อคิดที่นักเรียนเห็นตรงกันคือ เนื้อเรื่องให้ความสะเทือนใจมาก

อภิปรายผล

อภิปรายผลจากการวิเคราะห์เรื่องสั้น

1. เรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่องนี้ เป็นเรื่องสั้นต่างชนิดกันคือ มีทั้งชนิดที่แสดงลักษณะของตัวละคร ชนิดสร้างอารมณ์ขัน ชนิดผูกเรื่อง ชนิดแสดงความคิดเห็น ชนิดจดจ้อง และชนิดสร้างบรรยากาศ การที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจัดเรื่องสั้นต่างชนิดไว้ในเล่มเดียวกัน และให้นักเรียนอ่านนั้น นับเป็นข้อดีประการหนึ่งคือ นักเรียนจะได้เลือกอ่านได้ตามความชอบและความสนใจ ทั้งยังเห็นวิวัฒนาการเรื่องสั้นของไทย ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นจนถึงสมัยปัจจุบันด้วย ส่วนคุณค่าด้านอื่น ๆ ของเรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่องนี้ ย่อมแตกต่างกัน

ในรูปแบบ เนื้อเรื่อง การเสนอเรื่อง กลวิธีการเขียน ตลอดจนความสามารถในการใช้
 ส่วนภาษาของผู้แต่งแต่ละคน

2. การที่เรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง เป็นเรื่องสั้นต่างชนิดกัน การพิจารณาและ
 การวิเคราะห์จึงควรใช้แนวการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ครูควรจะได้ชี้แจงให้นัก
 เรียนเข้าใจหลักการวิเคราะห์และพิจารณาเรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง ให้แตกต่างกันไป
 โดยพิจารณาจากยุคประสงค์ของผู้แต่ง ที่เจตนาจะเสนอสาระประโยชน์ของเรื่องสั้น
 ชนิดนั้น ๆ

3. การจะพิจารณาตัดสินว่าเรื่องสั้นเรื่องใดมีคุณค่ามากกว่ากันเป็นการตัดสิน
 ที่ยากมาก เนื่องจากเป็นเรื่องสั้นที่แตกต่างกันทั้งชนิด รูปแบบ โครงสร้าง การดำเนิน
 เรื่อง และความคิดเนื้อหาสาระ อันเป็นประโยชน์ รวมทั้งจุดมุ่งหมายในการแต่งอีกด้วย

4. เรื่องสั้นเรื่อง "ทางแมว" เป็นเรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากในทางภาษาที่ให้
 อารมณ์ขันและลักษณะนิสัยของตัวละครเด่นชัด เพราะผู้แต่งเน้นที่อารมณ์และความปรารถนา
 อย่างปุถุชน

5. เรื่องสั้นเรื่อง "เห็ดเพาะ" มีคุณค่ามากในทางการพูดและการฟังที่ถูกต้อง
 ซึ่งเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคน

6. เรื่องสั้นเรื่อง "ตึกกรอสส์" มีคุณค่ามากในทางจิตวิทยา โดยเฉพาะผู้อ่าน
 ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่พอที่จะเข้าถึงจิตใจและอารมณ์ของตัวละคร เพราะผู้แต่งเน้นที่อารมณ์
 และความรู้สึกเยี่ยงปุถุชนของตัวละคร

7. เรื่องสั้นเรื่อง "ก่อนแต่งงาน" มีคุณค่ามากในด้านข้อคิดที่เป็นปรัชญา ชีวิต
 ซึ่งเกี่ยวกับชนมระเพณีในการแต่งงาน

8. เรื่องสั้นเรื่อง "นามนี้ไม่เป็นข่าว" มีคุณค่ามากในทางให้ผู้อ่านได้รู้จัก
 ชาติเหตุหรือสถานของคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่คับขัน เรื่องสั้นเรื่องนี้ผู้เขียนเขียนอย่าง
 เป็นกลาง มีเหตุผล มีชีวิตจิตใจ

9. เรื่องสั้นเรื่อง "สีดา" มีคุณค่ามากในด้านให้ความรู้เรื่องหนังใหญ่และ
 อารมณ์ความรู้สึกของตัวละครที่มีความอาฆาตพยาบาท

10. เรื่องสั้นเรื่อง "กลับบ้าน" มีคุณค่ามากในด้านปรัชญาชีวิต และจิตวิทยาของแก่นวัยรุ่นตอนต้น คุณค่าของเรื่องสั้นเรื่องนี้อยู่ที่การเสนอเรื่องอย่างมีเหตุผล
11. เรื่องสั้นเรื่อง "ศิลปินกลองยี่เก" มีคุณค่ามากในทางให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ทั้งในด้านโครงเรื่องและสำนวนโวหารที่ให้อารมณ์ขันแบบยั่วล้อเหน็บแนม
12. เรื่องสั้นเรื่อง "พี่สาว" มีคุณค่ามากในด้านแนวคิดที่เป็นปรัชญา ซึ่งเน้นถึงความรักระหว่างพี่น้องรวมสายโลหิต
13. เรื่องสั้นเรื่อง "พรานช้าง" มีคุณค่ามากในด้านสำนวนโวหารและเนื้อเรื่องที่ให้อารมณ์ขัน ซึ่งเป็นประโยชน์ในด้านสร้างความเพลิดเพลินให้ผู้อ่าน
14. เรื่องสั้นเรื่อง "อรุณรุ่งที่หินกอง" มีคุณค่ามากในด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องในเรื่องจิตใจของมนุษย์อาจจะเกิดสติวิปลาสไปถ้าหากมีสิ่งมากระทบอารมณ์อย่างรุนแรง
15. เรื่องสั้นเรื่อง "กระประชุมยอยที่กกมวง" มีคุณค่ามากในด้านให้ผู้อ่านได้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มและมีความสามัคคี จะทำให้งานนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จ
16. เรื่องสั้นเรื่อง "เชยคชาค่า" มีคุณค่ามากในทางให้ผู้อ่านได้รู้จักสภาพชีวิตของชาวชนบทที่ยากแค้น และการทำงานของข้าราชการไทย
17. เรื่องสั้นเรื่อง "นายช่างคนใหม่" มีคุณค่าในด้านให้ผู้อ่านรู้จักลักษณะนิสัยของคนแต่ละประเภท ซึ่งอาจจะทำให้ผู้อ่านรู้จักตนเองได้ดีขึ้น
18. เรื่องสั้นเรื่อง "ชานาและนายห้าง" มีคุณค่าในทางแนวคิดที่เป็นคติเตือนใจ ไม่ให้มนุษย์ลืมสภาพความเป็นอยู่เดิมของตนเอง
19. เรื่องสั้นเรื่อง "ข้าวเอ๋ยข้าวโพค" มีคุณค่าในด้านปรัชญาชีวิต ที่ให้ข้อคิดที่ว่า "แม่เลี้ยงลูกได้ แต่ลูกไม่สามารถเลี้ยงแม่ได้" ซึ่งเป็นประโยชน์ให้ผู้อ่านได้สำรวจและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
20. เรื่องสั้นเรื่อง "เด็กที่ครูไม่ต้องการ" มีคุณค่าในด้านจริยธรรมทำให้ผู้อ่านมองเห็นถึงความกตัญญูของตัวละคร ซึ่งได้รับคำตำหนิว่าเป็นเด็กไม่ดี
21. เรื่องสั้นเรื่อง "เจ้าหมอ" มีคุณค่าในด้านให้ข้อคิดเชิงสั่งสอนที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต คุณค่าของเรื่องนี้อยู่ที่วิธีสอนของหลวงตาที่มีเหตุผล มีเรื่องประกอบให้เห็นจริง เป็นคำสอนที่ใช้ภาษาเรียบง่าย ชัดเจน คมคาย และให้ความหมายลึกซึ้ง ชวนอ่าน

22. เรื่องสั้นเรื่อง "ปล่อยแมว" มีคุณค่าในทางสอนใจผู้อ่านใหญ่จึกเรื่องของกรรมสนองกรรม ผู้ใดกระทำผิดก็ต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย นอกจากนั้นยังให้ผู้อ่านได้รู้จักธรรมชาติของสัตว์ อีกด้วย

23. เรื่องสั้นเรื่อง "บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ" มีคุณค่าในค่านทัศนะที่เป็นข้อคิดเกี่ยวกับชีวิตของคนแก่ ที่เปรียบตัวเองเหมือนสายน้ำที่ไหลผ่านคลองหน้าบ้านไปเรื่อย ๆ ไม่มีความหมายแก่ผู้ใดจึงอยากทำความดีเป็นครั้งสุดท้าย แต่แล้วก็ไม่สมหวัง

อภิปรายผลจากแบบสอบถาม

1. จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้นักเรียนอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้นเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา รองลงมาคือประเภทนวนิยายและสารคดีตามลำดับ ส่วนนักเรียนเห็นว่าควรให้อ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้นเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา รองลงมาคือสารคดี และนวนิยาย ที่มีความเห็นตรงกันเพราะหนังสือประเภทเรื่องสั้นมีโครงเรื่องไม่สลับซับซ้อน มีแนวคิดประการเดียว มีตัวละครน้อย และไม่ต้องใช้เวลานานมาก ทั้งยังเป็นกรอ่านเพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดอีกด้วย

2. ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.00 ได้เลือกเรื่องสั้นเรื่อง "ตึกกรอสส์" ว่าเป็นเรื่องสั้นที่นักเรียนโปรแกรม 1 หรือ ก วิทยาศาสตร์ ควรอ่านมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะครูพิจารณาจากเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และจิตวิทยาตลอดจนชื่อเสียงความมารดของผู้แต่งคือ "อ. อุกากร" เป็นสำคัญ

ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.00 ได้เลือกเรื่องสั้นเรื่อง "ข้าวเอ๋ยข้าวโพด" ว่าเป็นเรื่องสั้นที่เหมาะสมกับนักเรียนโปรแกรม 2 หรือ ข ศิลป-คณิต มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะครูพิจารณาจากข้อคิดที่ว่า "แม่เลี้ยงลูกได้ แต่ลูกเลี้ยงแม่ไม่ได้"

ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.00 ได้เลือกเรื่องสั้นเรื่อง "เห็ดเพาะ" ว่าเป็นเรื่องสั้นที่นักเรียนโปรแกรม 3 หรือ ค ศิลป-ภาษา ควรอ่านมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะครูพิจารณาจาก เนื้อเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพูด การฟัง และการใช้สำนวนภาษาที่ให้อารมณ์ขัน

3. ปัญหาที่ครูพบมากที่สุดในการให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาคือ นักเรียนไม่อ่านเนื้อเรื่องเอง แต่ฟังผู้อื่นเล่าให้ฟังแล้วนำมาสอบ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของหนังสือนอกเวลา หรืออาจเป็นเพราะครูมีวิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. จากการจำแนกคุณค่าของเรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง ให้นักเรียนพิจารณาและประเมินค่า พบว่านักเรียนเห็นว่าคุณค่าของเรื่องสั้นเรื่อง "หางแมว" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ย "มาก" 1 ประการ คุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 17 ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "เห็ดเพาะ" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" 1 ประการ คุณค่าเฉลี่ยอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 12 ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "ศึกกรอสส์" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มากที่สุด" 1 ประการ คุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" 5 ประการ คุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 7 ประการ ไม่มีคุณค่าเฉลี่ยระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "ก่อนแต่งงาน" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 15 ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "นามนี้ไม่เป็นข่าว" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" 1 ประการ คุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 14 ประการ ไม่มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "สีดา" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 15 ประการ ไม่มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "กลับบ้าน" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" 1 ประการ คุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 18 ประการ ไม่มีคุณค่าเฉลี่ยระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "คิดบินกลองยี่เก" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง"
15 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "พี่สาว" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "มาก" 2 ประการ
คุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง" 13 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "พรานช้าง" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "มาก" 1 ประการ
คุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง" 13 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "อรุณรุ่งที่หินกอง" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "มาก"
1 ประการ คุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง" 11 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ
"น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "การประชุมย่อยที่กกม่วง" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ
"ปานกลาง" 18 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "เขียดชากำ" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "มาก" 1 ประการ
คุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง" 20 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "นายช่างคนใหม่" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง"
18 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "ชานาและนายห้าง" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง"
18 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "ข้าวเอ๋ยข้าวโพด" มีคุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "มาก"
1 ประการ คุณค่าอยู่ในคำเจดีย์ระดับ "ปานกลาง" 16 ประการ ไม่มีคำเจดีย์ระดับ
"น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "เด็กที่ครูไม่ต้องการ" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "มาก"
4 ประการ คุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 15 ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ
"น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "เจ้าหมอ" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 21
ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "ปลอยแมว" มีคุณค่าอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 15
ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" และ "น้อย"

เรื่องสั้นเรื่อง "บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ" มีคุณค่าอยู่ในค่า
เฉลี่ยระดับ "ปานกลาง" 21 ประการ ไม่มีค่าเฉลี่ยระดับ "มาก" และ "น้อย"

ถ้าพิจารณาจากคำตอบของนักเรียนดังกล่าวนี จะเห็นว่านักเรียนมีความเห็น
ว่าเรื่องสั้นเรื่อง "เด็กที่ครูไม่ต้องการ" มีคุณค่าอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือเรื่อง
"เด็กที่ครูไม่ต้องการ" "พี่สาว" "หางแมว" "เห็ดเพาะ" "นามนี้ไม่เป็นข่าว" "กลับบ้าน"
"อรุณรุ่งที่หินกอง" "พรานช้าง" "เขียดซาคำ" "ข้าวเอ๋ยข้าวโพด" "ก่อนแต่งงาน"
"สีดา" "คิดปิ่นทองยี่เก" "การประชุมย่อยที่กมวัง" "นายช่างคนใหม่" "ชวานาและ
นายห้าง" "เจ้าหมอ" "ปลอยแมว" และ "บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ"
ตามลำดับ

ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนักเรียนสนใจเรื่องสั้นประเภทที่บรรยายเนื้อเรื่องได้
สมจริงทั้งยังให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาแพทย์และจิตวิทยาที่นักเรียนสนใจด้วย ซึ่งตรงกับคำ
ตอบของนักเรียนที่ว่า สิ่งที่นักเรียนสนใจมากที่สุดในการอ่านคือ เนื้อเรื่อง ซึ่งอาจจัดว่า
เป็นความต้องการในการอ่านของเด็กวัยรุ่นด้วยที่มักสนใจเนื้อเรื่องว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร
มากกว่าจะสนใจในค่านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์เรื่องสั้นและการวิจัยแบบสอบถาม ทำให้ได้ความคิดและข้อสังเกต ที่ควรจะต้องนำเสนอไว้ในที่นี้ดังนี้

ข้อเสนอแนะในเรื่องการเรียนการสอน

1. การอ่านเรื่องสั้นในปัจจุบันนี้ เป็นที่นิยมกว้างขวางมาก เพราะส่วนใหญ่ผู้อ่านมุ่งหวังความเพลิดเพลินเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพราะเรื่องสั้นคล้ายเรื่องในชีวิตจริง อ่านแล้วสนุกสนาน และยังเป็นรูปแบบการประพันธ์ที่เปิดโอกาสให้เขียนแสดงความสามารถ ความคิด ความรู้ วิจารณ์ และประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวาง เรื่องสั้นจึงมีคุณภาพที่แตกต่างกันอยู่มาก ดังนั้นก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน ครูควรจะต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงคุณค่าของเรื่องสั้นว่ามีหลายระดับ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้แต่งแต่ละคน ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกรับส่วนที่มีคุณค่าของเรื่องสั้นนั้น แล้วแต่วิจารณ์ของผู้อ่านแต่ละคนว่า สักซึ่ง กว้างขวางเพียงไร

2. ครูควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการให้นักเรียนอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้นว่าเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิงมากกว่าตั้งใจให้ศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในตัวของนักเรียน ดังนั้นครูควรจะต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบด้วยว่า แม้เรื่องสั้นจะไม่ใช่วรรณคดีที่ให้ความรู้ทางวิชาการ หรือหนังสือสอนศีลธรรม แต่ก็สภาพสะท้อนของชีวิต ฉะนั้นเรื่องสั้นที่ดี ผู้แต่งจะแทรกความรู้ของชีวิตและศิลปะของการเขียนที่จะโน้มน้าวใจผู้อ่านให้สนใจในเรื่องและลีลาการเขียน ทำให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์ทั้งทางด้านความรู้และความเพลิดเพลินด้วย

3. ในการเรียนการสอนครูควรจะต้องมุ่งให้นักเรียนได้อ่านเรื่องทั้งหมด เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รู้วิวัฒนาการของเรื่องสั้น ตลอดจนรู้จักใช้วิจารณ์ตัดสินวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ อย่างถูกวิธี เมื่ออ่านครบแล้วครูผู้สอนควรจะต้องให้นักเรียนเลือกเพียง 2 เรื่อง ตามความชอบและความสนใจของแต่ละบุคคลและไม่ควรบังคับอ่านเรื่องสั้นตามความเห็นของครู

4. การสอนอ่านเรื่องสั้นในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูจะต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม เลือกเรื่องให้เหมาะกับวัยและความสนใจของเด็ก เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่านเรื่องสั้น นอกจากนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดโดยเสรี ทักษิวิจารณ์และประเมินคุณค่า โดยใช้ภาษาได้อย่างอิสระ แต่สุภาพ เป็นกลาง และใช้วิจารณ์อย่างสมเหตุสมผลไม่ใช้อารมณ์

5. ในการแนะนำการอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น ครูควรให้นักเรียนรู้จักรูปแบบ องค์ประกอบ และชนิดของเรื่องสั้น โดยใช้หลักการพิจารณาและประเมินคุณค่าให้ตรงตามชนิดของเรื่องสั้นนั้น ๆ นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาประวัติผู้แต่ง จุดมุ่งหมายในการแต่ง ตลอดจนให้รู้จักสังเกตว่า ผลงานของผู้แต่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับประวัติผู้แต่งหรือไม่ อย่างไร และในด้านความเพลิดเพลินนั้น ผู้อ่านจะได้รับแก่นสารสาระอันใดที่แฝงเร้นอยู่บ้างหรือไม่ ตอนใดบ้างเป็นแก่นสารสาระที่ยังประโยชน์แก่จิตใจ แก่สังคม หรือแก่มนุษยศาสตร์

6. ในการสอนอ่านเรื่องสั้น ครูควรหลีกเลี่ยงการเล่าเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อมิให้นักเรียนหันไปหาการท่องจำ เมื่อใช้วิธีนี้ครูจะต้องอ่านเรื่องสั้นให้ครบทั้ง 20 เรื่อง และเตรียมการวัดผลไว้ด้วย เพื่อเป็นการบรรเทาภาระของครู ผู้วิจัยขอเสนอวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ ในกลุ่มครูผู้สอนภาษาไทยในแต่ละโรงเรียนควรแบ่งเรื่องกันอ่านและให้แต่ละท่านจัดทำข้อสอบไว้ด้วย ดังนั้นไม่ว่านักเรียนจะเลือกเรียน หรือครูสอนเรื่องใด ครูก็เตรียมตัวพร้อมเสมอที่จะพานักเรียนของตนไปสู่จุดประสงค์ที่ได้วางไว้ในหลักสูตรปี 2518 ให้ได้สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

7. จากการวิจัยแบบสอบถามพบว่า ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสอนประการหนึ่งคือ นักเรียนขาดความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์ วิธีแก้ปัญหาคือครูควรฝึกการวิจารณ์ง่าย ๆ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบอภิปรายเป็นข้อ ๆ หรือบางครั้งครูและนักเรียนอาจช่วยกำหนดหัวข้ออภิปรายได้ตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง เช่นอภิปรายเกี่ยวกับนิสัยและการกระทำของตัวละคร แนวคิดของเรื่อง เป็นต้น

8. จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนบางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อหนังสือเรื่องสั้นเห็นว่าเป็นเรื่องไม่จริง ไร้สาระ ไม่ควรนำมาเรียนเพราะจะทำให้เสียเวลาและประโยชน์ในการเรียนวิชาสำคัญ ๆ ทัศนคตินี้ ครูควรรีบแก้ไขให้นักเรียน

มองเห็นคุณค่า ความสำคัญของเรื่องสั้น และวิธีอ่านที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง

9. ควรจัดกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการอ่านหนังสือ เช่น จัดให้นักเรียนทำบรรณนิทัศน์หนังสือใหม่ จัดสัปดาห์หนังสือที่ไ้รับรางวัล จัดอภิปรายเกี่ยวกับนักเขียนเรื่องสั้นที่ไ้รับรางวัล จัดนิทรรศการเรื่องสั้น ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการพิจารณาเลือกหนังสืออ่านนอกเวลา

1. ควรพิจารณาเลือกหนังสือที่มีคุณค่า เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจของนักเรียน โดยให้สอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรมประจำชาติ และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

2. จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนครั้งนี้พบว่า สิ่งที่นักเรียนสนใจเป็นพิเศษในการอ่านเรื่องสั้น คือ เนื้อเรื่อง ร่องลงมา คือ คติธรรมคำสอน และแนวทางในการดำเนินชีวิต ส่วนนวนิโฆหารถยนต์คำโต้ตอบของตัวละคร ความรู้ต่าง ๆ ที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง ลักษณะนิสัยตัวละคร ส่วนวนภาษาในการบรรยายและพรรณนา กลวิธีการแต่งและโครงเรื่อง ดังนั้นการเลือกเรื่องสั้นให้นักเรียน ควรเลือกเรื่องที่มีคุณภาพและสารประโยชน์ให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน

3. ควรเสนอรายชื่อหนังสือเรื่องสั้นที่เหมาะสมให้นักเรียนอ่านเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาไว้หลาย ๆ เล่ม เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเลือกอ่านได้มากขึ้น ทั้งยังช่วยส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอีกด้วย

ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการ

"รวมเรื่องสั้นหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาไทย" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้อ่านมีละ 2 เรื่องนั้น ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ วิธีสอนของครูไม่ดี ไม่ได้แนะนำวิธีการอ่านเรื่องสั้น โดยมากมักให้นักเรียนอ่านเองมากกว่า แล้ววัดผลทันที

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงควรปรับปรุงวิธีสอนของครู ดังต่อไปนี้

1. จัดอบรมครูที่สอนภาษาไทยให้รู้จักทฤษฎีการเขียนเรื่องสั้น วิธีสอนอ่าน

เรื่องสั้น และทฤษฎีการวิจารณ์วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น ในภาคฤดูร้อน

2. จัดให้มีหลักสูตรการสอนเรื่องสั้นในวิทยาลัยครู อย่างน้อย 2 รายวิชา

การจ้ดอบรมครูและการจัดหลักสูตรโดยตรงนี้ จะทำให้การสอนเรื่องสั้นในวิชาภาษาไทยน่าสนใจ มีคุณค่าสำหรับนักเรียน และเป็นการพัฒนาวิธีสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อสถาบันอุดมศึกษา

1. ควรมีการสอนเกี่ยวกับวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้นทั้งทางค่านทฤษฎีและการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ในแผนกวิชาภาษาไทยอย่างน้อย 2 รายวิชา

2. ให้มีการสอนเน้นหนักเรื่องการวิจารณ์เรื่องสั้น ในหลักสูตรวิชาวรรณกรรมวิจารณ์ เพื่อให้ครูมีพื้นฐานอย่างมั่นคง และมีความมั่นใจในการสอน